

НОВИЙ КУРС • WWW.NEWROUTE.ORG.UA
НАНМ УКРАЇНИ • WWW.NEWROUTE.ORG.UA/NANMU
ISCU «PROTON GLOBAL» • WWW.NEWROUTE.ORG.UA/PROTON

МОНОГРАФІЯ

СГ НТМ «Новий курс»

НОВИЙ КУРС • WWW.NEWROUTE.ORG.UA
НАНМ УКРАЇНИ • WWW.NEWROUTE.ORG.UA/NANMU
ISCU «PROTON GLOBAL» • WWW.NEWROUTE.ORG.UA/PROTON

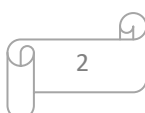

ISBN 978-617-7886-92-0
DOI: 10.61718/mon202601

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ СУЧАСНИХ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Монографія

Харків • СГ НТМ «Новий курс» • 2026

УДК 001:1
Т11

Теоретико-методологічні засади сучасних наукових досліджень: моногр. – Харків: СГ НТМ «Новий курс», 2026. – 299 с.

ISBN 978-617-7886-92-0
DOI: 10.61718/mon202601

Рецензенти

Штулер Ірина Юрійвна, доктор економічних наук, професор,
перший проректор ВНЗ «Національна академія управління»

Погоріла Світлана Григорівна, кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри славістичної філології, педагогіки і методики викладання
Білоцерківського національного аграрного університету

Гетьман Ірина Анатоліївна, кандидат технічних наук, доцент,
доцент кафедри комп'ютерних інформаційних технологій
Донбаської державної машинобудівної академії

Харченко Артем Вікторович, кандидат історичних наук, доцент,
доцент кафедри мистецької освіти та гуманітарних дисциплін
Харківського національного університету мистецтв імені І. П. Котляревського

Рекомендовано до друку Вченою радою наукової установи Соціально-гуманітарна
науково-творча майстерня «Новий курс» (протокол № 1мн-2026 від 28.01.2026)

Видавець СГ НТМ «Новий курс» – діяльність у науковій, видавничій, освітній, творчій,
Інформаційній сфері з 1989 року. Свідectво про внесення суб'єкта видавничої справи до
Державного реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої продукції
ДК № 8013 від 22.11.2023. Зареєстровано у Global Register of Publishers.
Зареєстровано у Crossref із власним префіксом 10.61718

Монографія буде корисною науковцям, викладачам, здобувачам освіти, а також широкому колу осіб, які
цікавляться питаннями розвитку сучасної науки та практики. Монографія оприлюднюється за результатами
проведення науково-практичної конференції «Трансформація світу: минуле, сьогодення, майбутнє». За
результатами проведення конференції та оприлюднення рукописів автори отримують електронні сертифікати.
Сертифікати оприлюднюються на сайті видавця (згідно Порядку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-
педагогічних працівників, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 р. № 800).

© СГ НТМ «Новий курс», 2026
© Автори, 2026

Опубліковано на основі ліцензії Creative Commons Attribution License

НОВИЙ КУРС • WWW.NEWROUTE.ORG.UA
НАНМ УКРАЇНИ • WWW.NEWROUTE.ORG.UA/NANMU
ISCU «PROTON GLOBAL» • WWW.NEWROUTE.ORG.UA/PROTON

I науково-практична конференція (2026)
«Трансформація світу: минуле, сьогодення, майбутнє»

Україна, м. Харків – Румунія, м. Бухарест

26-28 січня 2026 року

ТЕМАТИКА КОНФЕРЕНЦІЇ

Освіта, культура, мистецтво
Спорт, фізична культура
Гуманітарні та соціальні науки, журналістика
Бізнес, послуги, адміністрування, право
Безпека та оборона
Інформаційні технології, інженерія
Виробництво, будівництво
Природничі науки, математика
Охорона здоров'я та соціальне забезпечення

ОРГАНІЗАТОРИ

Національна академія наук і мистецтв України
International Scientific-creative Unit «Proton Global»
Соціально-гуманітарна науково-творча майстерня «Новий курс»

www.newroute.org.ua

Зміст

	Стор.
Передмова	7
Розділ перший	
Освітні, культурно-мистецькі, спортивно-оздоровчі та соціальні аспекти	8
1.1. <i>Бедь Наталія Михайлівна</i> Ефективність занять атлетичною гімнастикою в системі фізичної реабілітації молодих чоловіків віком (20-25 років)	8
1.2. <i>Koryahin Viktor Maksymovych</i> Comprehensive analysis of the athlete training system	23
1.3. <i>Faichuk Olena, Surgova Svitlana</i> Training of social workers in the context of modern civilizational challenges: educational aspect	26
1.4. <i>Бовсунівська Наталія Миколаївна</i> Музичний всесвіт польського та єврейського етносів Волині у XIX – першій половині XX ст.	34
1.5. <i>Kukharska Liliia</i> Methodological Principles of Ensuring Educational Service Quality in Higher Education Institutions	45
1.6. <i>Рубський В'ячеслав Миколайович</i> Аналіз та інтерпретація отриманих результатів	51
Розділ другий	
Історико-філософська, гуманітарна, культурологічна, філологічна та літературознавча специфіка	65
2.1. <i>Прищепя Тетяна Валеріївна</i> Гармонія як семіотична модель міжкультурного діалогу в романі Германна Гессе «Сіддхартха»	65
2.2. <i>Ничкалюк Віталій Григорович</i> Діяльність академіка К. Г. Воблого в умовах інституційного становлення вітчизняної академічної науки в Україні (перша половина XX ст.): історичний вимір	71
2.3. <i>Хоменко Тетяна Анатоліївна</i> Давньогерманська сакральна лексика	87
2.4. <i>Крочак Аліна Вячеславівна, Заповівський Микола Володимирович</i> Лексичні засоби німецько-українського перекладу термінології	99
Розділ третій	
Особливості бізнесу, адміністрування, юриспруденції, міжнародні відносини та безпекові виміри	104
3.1. <i>Яковенко Роман Валерійович</i> Комунікації як складова людського потенціалу в системі управління якістю служби технічного сервісу	104
3.2. <i>Halyna Lukianova</i> Contemporary trends in the development of legal mechanisms for ensuring information security within the european legal order	119
3.3. <i>Гаркуша Сергій Анатолійович</i> Інтеграція автоматизованих систем бухгалтерського обліку у механізми прозорості та сталості економіки	128
3.4. <i>Ціватий Вячеслав Григорович</i> Геополітична шахівниця в Центральній Азії XXI століття: дипломатія та азійський вектор зовнішньої політики провідних держав світу (теоретико-методологічний, геостратегічний та міжнародно-регіональний дискурси)	138

3.5.	<i>Решетник Сергій Миколайович</i>		
	Безпека життєдіяльності у надзвичайних ситуаціях техногенного характеру	...	153
3.6.	<i>Ірина Босак</i>		
	Формування та використання системи інформаційного забезпечення в управлінні підприємством	...	164
3.7.	<i>Гринчишин Ярослав Миколайович, Західний Роман Вікторович</i>		
	Ринок нерухомості як сегмент фінансового ринку	...	169
3.8.	<i>Вишневецька Оксана Василівна</i>		
	Управління персоналом в умовах кризи: сучасні техніки та технології	...	179
3.9.	<i>Лебега Павло Валерійович</i>		
	Еколого-правовий статус громадян України	...	195
3.10.	<i>Квасницька Райса Степанівна, Авраменко Олександр Володимирович, Слатенко Максим Олександрович</i>		
	Фінансові послуги поштових операторів на фінансовому ринку України	...	197
3.11.	<i>Стадник Мирослава Євгенівна</i>		
	Готельно-ресторанний бізнес: виклики та засоби їх подолання	...	213
Розділ четвертий			
	Виробничий потенціал, інженерія, сфера послуг та екологічна складова їх сталого розвитку	...	228
4.1.	<i>Зацерковна Роксоляна Станіславівна, Зацерковний Ростислав Григорович</i>		
	Аналітика великих даних у плануванні друкованої рекламної продукції	...	228
4.2.	<i>Габрель Микола Михайлович, Град Юрій Ігорович</i>		
	Феномен образності в архітектурі сакральних-меморіальних просторів	...	233
4.3.	<i>Захарій Грачов, Захарій Грачов</i>		
	Дослідження європейського досвіду реновації панельної житлової забудови	...	242
4.4.	<i>Габрель Микола Михайлович, Стовпак Олександр Володимирович</i>		
	Проблематика ревіталізації промислових об'єктів в Україні та методика їх вирішення, на прикладі заводу Сатурн в Тернополі	...	248
4.5.	<i>Romanyuk Oleksandr Nykyforovych, Zavalniuk Yevhen Kostiantynovych, Bobko Oleksiy Leonidovych, Novoseltsev Oleksandr Oleksandrovych, Stakhov Oleksiy Yaroslavovych</i>		
	Basic features of computer graphics system design	...	255
4.6.	<i>Myroslava Kadyliak</i>		
	Development of the concept for the design and structure of premium CHOCOZOO chocolate packaging	...	270
4.7.	<i>Савченко Ольга Михайлівна</i>		
	Інтеграція вимог охорони праці в сучасні поліграфічні виробництва	...	279
4.8.	<i>Романюк Олександр Никифорович, Лесько Олександр Йосипович, Ціхановська Олена Михайлівна</i>		
	Моделі дистанційного керування підприємствами	...	284
4.9.	<i>Савченко Ольга Михайлівна, Огірко Ігор Васильович</i>		
	Конкурентна диференціація цифрових методів термотрансферу	...	290
	Післямова	...	297

ОБИРАЙТЕ ПЕРШИХ!
ДОВІРЯЙТЕ СПРАВЖНІМ!
ЦІНУЙТЕ УНІКАЛЬНІСТЬ!

УДК 331.544:65.014.1

Романюк Олександр Никифорович

Доктор технічних наук, професор

ORCID :0000-0002-2245-3364

Вінницький національний технічний університет

Лесько Олександр Йосипович

Кандидат економічних наук, професор

ORCID : 0000-0003-3716-9822

Вінницький національний технічний університет

Ціхановська Олена Михайлівна

Кандидат економічних наук, доцент

ORCID : 0000-0002-1276-9891

Вінницький навчально-науковий інститут економіки

4.8. Моделі дистанційного керування підприємствами

Дистанційне керування підприємством [1-8] – це форма управління, за якої керівні, організаційні та контрольні функції здійснюються з використанням інформаційно-комунікаційних технологій без фізичної присутності керівника або управлінського персоналу на об'єкті. Воно передбачає застосування цифрових платформ, мережесервісів, систем моніторингу та аналітики для прийняття управлінських рішень у режимі реального або близького до реального часу. Дистанційне керування забезпечує інтеграцію бізнес-процесів, фінансових, виробничих та кадрових ресурсів у єдиному інформаційному середовищі. Такий підхід підвищує оперативність управління, прозорість діяльності та гнучкість реагування на зміни зовнішнього і внутрішнього середовища. Дистанційне керування підприємством є особливо актуальним в умовах цифровізації економіки, глобалізації та кризових ситуацій.

Актуальність дистанційного керування підприємством зумовлена потребою забезпечення стійкості та безперервності діяльності за умов віддаленої взаємодії між керівниками та виконавцями. Зміна просторових меж управління вимагає переосмислення класичних управлінських моделей і адаптації їх до нових умов функціонування організацій [1, с. 53]. У цьому контексті дистанційне керування доцільно розглядати не як сукупність окремих інструментів, а як систему взаємопов'язаних моделей, кожна з яких відображає певний аспект управлінської діяльності.

На рисунку 1 наведено узагальнену модель дистанційного керування підприємством, у центрі якої знаходиться інтегруючий блок управлінських рішень. Навколо нього розміщені ключові управлінські підсистеми, що відображають різні підходи до організації керування: функціональний контроль, процесна координація, проєктне управління, операційний моніторинг, мережева взаємодія та функціональний контроль. Така модель відображає циклічний і взаємозалежний характер управлінських впливів та підкреслює необхідність узгодженого функціонування всіх елементів системи.

Рис. 1. Узагальнена модель дистанційного керування підприємством

Функціональна модель дистанційного керування підприємством, зображена на рисунку 2, ґрунтується на класичній ієрархічній структурі управління. У межах цієї моделі керівник здійснює управлінські впливи через функціональні підрозділи, кожен з яких відповідає за виконання визначених завдань. Дистанційність проявляється у використанні опосередкованих каналів комунікації, формалізованих звітів і регламентованих процедур контролю. Перевагою функціональної моделі є чіткість розподілу відповідальності та стабільність управлінської структури, однак її недоліком є обмежена гнучкість і схильність до уповільнення ухвалення рішень за умов зростаючої складності діяльності [7, с. 41].

Рис. 2 Функціональна модель дистанційного керування

Функціональна модель дистанційного керування підприємством показує, як центральну роль виконує дистанційний менеджер, який через інтернет та цифрові інструменти організовує роботу всіх ключових напрямів компанії. Завдяки стабільному онлайн-зв'язку менеджер отримує дані з інформаційних панелей, проводить комунікації та ухвалює рішення, а кібербезпека забезпечує захист доступу й корпоративної інформації. Управління виробництвом передбачає дистанційний контроль процесів і моніторинг стану обладнання, щоб своєчасно реагувати на відхилення та підтримувати безперервність роботи. Логістичний блок охоплює віддалений контроль поставок і управління складами, що дозволяє координувати рух товарів і ресурсів. Фінансовий блок включає бюджетування, звітність, платежі та роботу з рахунками, забезпечуючи прозорість і контроль витрат. HR-напрямок відповідає за управління персоналом і навчання співробітників, підтримуючи продуктивність і розвиток команди. CRM і робота з клієнтами охоплюють взаємодію з клієнтами, продажі та маркетинг, формуючи керовані відносини з ринком. Аналітика та звітність об'єднують інформацію з усіх підрозділів, перетворюючи її на показники й звіти для швидкого та обґрунтованого прийняття управлінських рішень, а всі елементи моделі взаємопов'язані двосторонніми потоками даних і команд, що забезпечує цілісність управління в дистанційному режимі.

Процесна модель дистанційного керування підприємством, представлена на рисунку 3, орієнтована на управління діяльністю як сукупністю взаємопов'язаних бізнес-процесів. У цій моделі основна увага приділяється логіці проходження процесу від входу до виходу, а також контролю показників результативності на кожному етапі. Дистанційне керування забезпечує координацію дій виконавців незалежно від їх територіального розташування, що підвищує прозорість і керованість діяльності підприємства [3, с. 112]. Процесна модель є особливо ефективною для підприємств із високим рівнем стандартизації операцій.

Рис. 3. Процесна модель дистанційного керування підприємством

Процесна модель дистанційного керування підприємством описує послідовну організацію управлінських дій, що реалізуються за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій без безпосередньої присутності керівного персоналу на об'єкті управління. Модель починається зі збору даних про стан бізнес-процесів, ресурсів, фінансових показників і зовнішнього середовища за допомогою корпоративних інформаційних систем, сенсорів, звітів і цифрових сервісів. Отримана інформація передається до центру дистанційного керування, де здійснюється її обробка, аналіз та інтерпретація з використанням аналітичних інструментів і систем підтримки прийняття рішень. На основі результатів аналізу формуються управлінські рішення, які транслиуються у вигляді команд, регламентів або завдань до відповідних підрозділів підприємства через мережеві канали зв'язку. Завершальним етапом процесної моделі є контроль виконання прийнятих рішень і зворотний зв'язок, що забезпечує коригування дій та безперервне вдосконалення управління в режимі замкненого циклу.

Проектна модель дистанційного керування, ілюстрована на рисунку 4, застосовується у випадках, коли діяльність підприємства значною мірою реалізується у формі окремих проектів. Управління зосереджується навколо тимчасових команд, які формуються для досягнення конкретних цілей у визначені строки. Дистанційний формат у цій моделі вимагає чіткого визначення завдань, ролей і відповідальності, а також постійного моніторингу виконання робіт. Перевагою проектної моделі є висока гнучкість і орієнтація на результат, водночас вона потребує розвинених механізмів координації [6, с. 156].

Рис.4. Проектна модель дистанційного керування

Проектна модель дистанційного керування показує, як у центрі системи знаходиться проектний менеджер, який координує виконання робіт віддалено через цифрові інструменти та онлайн-комунікації. Управління починається із блоку завдань, де формується план робіт і ведеться їхній рух за статусами. Паралельно організовується робота команди: забезпечується взаємодія учасників, розподіл ролей, узгодження рішень та спільна робота з документами й артефактами проекту. Для цього потрібен стабільний доступ до ресурсів-хмарних сховищ, корпоративних сервісів, баз знань і робочих середовищ, щоб усі учасники мали потрібні дані та інструменти незалежно від місця перебування. Окремим напрямом є контроль, який охоплює моніторинг прогресу, дотримання термінів, якості та виконання ключових етапів, а також виявлення ризиків і

відхилень. В основі цінності проєкту лежить продукт-його розроблення, оновлення, тестування та готовність до релізу, що відстежується через дорожню карту та стан виконання робіт. Підтримує прийняття рішень аналітика, яка збирає показники, формує звіти та дає прозору картину щодо продуктивності, навантаження, швидкості виконання і результатів. Усе це з'єднується постійним зв'язком-регулярними зустрічами, чатами, відеодзвінками та сповіщеннями, які забезпечують узгодженість дій і швидку реакцію на зміни, а двосторонні потоки інформації між менеджером і всіма блоками роблять управління проєктом керованим і прозорим у дистанційному форматі.

Мережева модель дистанційного керування підприємством, показана на рисунку 5, характеризується високим рівнем децентралізації та горизонтальної взаємодії. Підприємство в цій моделі розглядається як сукупність автономних, але взаємопов'язаних елементів, які координують свою діяльність на основі спільних цілей і правил. Управління здійснюється через комунікацію, узгодження рішень і взаємну відповідальність, що робить дистанційний формат органічною умовою функціонування такої системи [1, с. 201]. Основною перевагою.

Рис. 5. Мережева модель дистанційного керування підприємством

На рис. 5 зображенні подано мережеву модель дистанційного керування підприємством, у якій центральним елементом виступає дистанційний менеджер, що працює за ноутбуком і координує роботу через інтернет. Навколо нього розміщені кілька вузлів мережі у вигляді віддалених співробітників/учасників, з'єднаних між собою пунктирними лініями на тлі карти світу, що підкреслює розподілену структуру управління та взаємодію з різних локацій. У верхній частині показано хмару «Інтернет», яка з'єднує менеджера з основними напрямками: блок «CRM та клієнти» демонструє роботу із замовленнями, підтримкою клієнтів, продажами й маркетингом; блок «Віддалені команди» відображає комунікацію й співпрацю, розподіл завдань і контроль результатів; блок «Ресурси підприємства» ілюструє доступ до даних, хмарних сервісів та ERP-систем. У нижній частині відображено «Мобільний доступ», який підкреслює можливість керування з будь-якої точки через смартфони й планшети та отримання push-сповіщень. Також окремий блок, присвячений аналітиці, показує збір і аналіз даних, моніторинг KPI та формування інтерактивних звітів, що забезпечує прозорість та оперативність прийняття рішень. Загалом схема передає ідею, що управління здійснюється не через один лінійний канал, а як мережа взаємопов'язаних учасників, систем і сервісів, де інформація та команди циркулюють між менеджером, командами, клієнтськими системами та корпоративними ресурсами через інтернет і мобільні канали.

Стратегічний вимір дистанційного керування підприємством полягає у формуванні довгострокових цілей і напрямів розвитку. Дистанційні механізми дозволяють залучати до стратегічного аналізу ширше коло фахівців, забезпечуючи багатоваріантність і обґрунтованість управлінських рішень [2, с. 183]. Реалізація стратегії здійснюється через поєднання централізованого ухвалення рішень і децентралізованого виконання.

Операційний рівень дистанційного керування орієнтований на щоденну діяльність підприємства та контроль виконання поточних завдань. У цій моделі основну роль відіграють регламенти, показники

результативності та системи звітності, що дозволяють оцінювати результати без безпосереднього втручання керівника у процес виконання робіт [4, с. 312].

Для дистанційного управління підприємством використовуються програмні системи, які забезпечують планування, координацію, контроль і аналіз діяльності через мережу Інтернет. Основу такого управління становлять ERP-системи, зокрема SAP ERP, Microsoft Dynamics 365, Odoo, ERPNext та BAS ERP, які дозволяють централізовано керувати фінансами, виробництвом, логістикою і персоналом незалежно від місця перебування керівника. Для управління взаємодією з клієнтами застосовуються CRM-системи, такі як Salesforce, HubSpot CRM, Zoho CRM і Freshworks CRM, що підтримують дистанційний контроль продажів, маркетингу та сервісного обслуговування. Прийняття управлінських рішень на основі даних забезпечують аналітичні та BI-платформи, зокрема Microsoft Power BI, Tableau та Google Analytics, які надають доступ до звітів і показників у режимі реального часу. Доповнюють систему дистанційного управління засоби віддаленого доступу і адміністрування, такі як TeamViewer, AnyDesk та Zoho Assist, що дозволяють керувати інформаційною інфраструктурою підприємства та оперативно реагувати на технічні й організаційні зміни.

У практиці управління підприємством дистанційні моделі, як правило, поєднуються у комбіновану систему, що дозволяє врахувати специфіку діяльності, масштаб організації та рівень її розвитку. Інтеграція функціонального, процесного, проектного та мережевого підходів забезпечує баланс між стабільністю та гнучкістю управління і підвищує ефективність керування в умовах віддаленої взаємодії.

В Україні приклади дистанційного керування підприємствами часто пов'язані з цифровою трансформацією бізнес-процесів у відповідь на виклики ринку та кризові умови, включно з повномасштабною війною, коли багато компаній переходили на віддалений менеджмент і гібридні моделі роботи. Українські логістичні компанії впроваджували хмарні сервіси, системи WMS (управління складом), електронний документообіг та RFID-технології для централізованого моніторингу і координації операцій по всій логістичній мережі без фізичної присутності менеджерів на кожному об'єкті, що підвищувало оперативність прийняття рішень і зменшувало витрати на логістику та адміністрацію. У сфері готельно-ресторанного бізнесу цифровізація включала використання мобільних і безконтактних технологій для бронювання, обслуговування гостей і контролю сервісних процесів з віддалених адміністративних центрів, що дозволяло ефективно управляти роботою закладів у періоди турбулентності. Багато українських підприємств також активно застосовують корпоративні комунікаційні платформи та CRM/ERP-системи для координації команд, управління проектами та взаємодії з клієнтами дистанційно.

У світі конкретні приклади дистанційного управління підприємствами охоплюють як великі міжнародні компанії, так і спеціальні технологічні рішення для удаленого контролю. Наприклад, глобальні логістичні мережі на кшталт DHL використовують програмні рішення для віддаленого моніторингу складських операцій і оптимізації процесів за допомогою мобільних пристроїв і систем управління складами, що дозволяє управляти роботами в різних країнах централізовано. Компанії як Coca-Cola HBC впроваджують системи дистанційного керування виробничими та сервісними процесами для підвищення ефективності робіт на віддалених об'єктах і зниження експлуатаційних витрат через цифрові платформи моніторингу. Ще один приклад-глобальна контент-агенція, що вдосконалила управління 2100 міжнародними підрядниками через сервіс Remote, зменшивши час адаптації персоналу і автоматизувавши фінансові й бухгалтерські процеси на відстані за допомогою інтегрованих хмарних рішень.

У галузі інформаційних технологій дистанційне керування підприємствами є базовою та широко впровадженою практикою як в Україні, так і у світі. В Україні IT-компанії, такі як SoftServe, EPAM Ukraine, GlobalLogic та N-iX, здійснюють дистанційне управління розподіленими командами розробників, тестувальників і менеджерів проектів за допомогою хмарних платформ, систем керування проектами, корпоративних ERP та DevOps-інструментів, що дозволяє керівництву координувати роботу офісів і віддалених фахівців у різних містах і країнах. Управлінські рішення щодо планування ресурсів, контролю виконання завдань, фінансового обліку та взаємодії з клієнтами приймаються централізовано, тоді як виконання робіт здійснюється децентралізовано в онлайн-середовищі. У світовій практиці компанії Google, Microsoft, Amazon та Meta використовують дистанційні центри керування для управління глобальною IT-інфраструктурою, хмарними сервісами та розподіленими командами інженерів, забезпечуючи безперервну роботу сервісів у різних часових зонах. Такі компанії, як GitLab і Automattic, з самого початку побудували бізнес-модель повністю віддаленого управління, де всі управлінські, технічні та організаційні процеси реалізуються через цифрові платформи без фізичних офісів. Наведені приклади демонструють, що в IT-галузі дистанційне керування підприємством є не лише інструментом оптимізації, а й фундаментальною організаційною моделлю, яка забезпечує масштабованість, гнучкість і стійкість бізнесу.

Такі приклади свідчать про те, що практика дистанційного управління підприємствами стає нормою в різних галузях: від логістики й виробництва до IT і послуг, де ефективність діяльності підтримується цифровими рішеннями, що забезпечують координацію, контроль і аналіз у ре

керування підприємством оцінюється шляхом комплексного аналізу організаційних, економічних, технологічних і соціальних показників, що відображають результати управлінської діяльності. Насамперед аналізують економічні індикатори, зокрема зміну витрат на управління, адміністративних витрат, продуктивність праці, рентабельність та швидкість обороту ресурсів до і після впровадження дистанційного керування. Важливим критерієм є оперативність і якість прийняття управлінських рішень, які оцінюються за часом реагування на події, кількістю помилкових рішень і рівнем досягнення запланованих цілей. Окремо враховується технологічна ефективність, що визначається стабільністю роботи інформаційних систем, рівнем автоматизації процесів, надійністю каналів зв'язку та захищеністю даних. Соціально-організаційний аспект ефективності оцінюється за показниками залученості персоналу, якості комунікацій, дотримання регламентів і рівня задоволеності працівників. Узагальнена оцінка ефективності дистанційного керування формується на основі інтегрального показника або системи KPI, що дозволяє порівнювати результати дистанційної та традиційної моделей управління. У даному часі без фізичної присутності управлінців.

Ефективність дистанційного керування підприємством може бути формалізована за допомогою кількісних показників і формул, що застосовуються в менеджменті, економіці та інформаційних технологіях.

Економічна ефективність дистанційного керування визначається співвідношенням отриманого ефекту та витрат:

$$E = (R1 - R0) / C,$$

де R0-результат діяльності до впровадження дистанційного керування,

R1-результат після впровадження,

C-сукупні витрати на впровадження та підтримку дистанційного управління.

Зниження управлінських витрат оцінюється за формулою:

$$\Delta C = C0 - C1,$$

де C0-витрати на управління за традиційної моделі, C1-витрати за дистанційної моделі управління.

Оперативність управління визначається середнім часом прийняття рішень:

$$\bar{T} = (1 / n) \cdot \sum T_i,$$

де T_i -час прийняття i -го управлінського рішення, n -кількість рішень за певний період.

Ефективність виконання управлінських рішень оцінюється коефіцієнтом досягнення цілей:

$$K_e = N_r / N_p,$$

де N_r -кількість реалізованих рішень, N_p -кількість запланованих рішень.

комплексної оцінки застосовується інтегральний показник ефективності дистанційного керування:

$$E_i = \sum (w_i \cdot k_i),$$

де k_i -нормалізовані часткові показники ефективності, w_i -вагові коефіцієнти показників, $\sum w_i = 1$.

Перспективи дистанційного керування підприємством пов'язані з розвитком цифрових технологій, автоматизації та глобалізації бізнесу. По-перше, очікується подальше впровадження хмарних платформ та інтегрованих ERP/CRM-систем, які забезпечують централізований контроль і аналітику всіх бізнес-процесів у реальному часі. По-друге, зростає роль штучного інтелекту та машинного навчання, які дозволяють прогнозувати попит, оптимізувати ресурси, автоматично приймати управлінські рішення та знижувати ризики помилок у процесі дистанційного керування. По-третє, розвиток Інтернету речей (IoT) і сенсорних технологій відкриває можливості для дистанційного моніторингу виробничих процесів, стану обладнання та логістики без фізичної присутності персоналу. Четверта перспектива полягає у глобалізації та децентралізації команд, що дозволяє управляти міжнародними підприємствами та віддаленими офісами через цифрові канали, скорочуючи витрати та підвищуючи гнучкість бізнесу. Нарешті, зростає значення кібербезпеки та захисту даних, оскільки дистанційне управління передбачає постійний обмін конфіденційною інформацією, а стабільність і довіра до систем визначатимуть успіх та масштабованість таких моделей управління в майбутньому.

Штучний інтелект у дистанційному керуванні підприємством можна використовувати для підвищення ефективності, автоматизації та прогнозування, розширюючи можливості менеджменту без фізичної присутності

керівника. По-перше, ШІ дозволяє аналізувати великі обсяги даних про виробництво, продажі, фінанси, ринок і поведінку клієнтів, прогнозувати попит, оптимальний розподіл ресурсів і фінансові потоки, що сприяє швидшому та точнішому ухваленню стратегічних рішень. По-друге, системи ШІ можуть автоматично приймати рутинні управлінські рішення, наприклад, планування виробництва, перерозподіл ресурсів та формування графіків роботи персоналу, зменшуючи навантаження на менеджерів. По-третє, алгоритми машинного навчання визначають вузькі місця та неефективні процеси, пропонують шляхи оптимізації виробництва, логістики, складських і фінансових процесів. По-четверте, ШІ у поєднанні з IoT-сенсорами та камерами забезпечує інтелектуальний моніторинг стану обладнання, безпеки приміщень, логістики та виробничих процесів у реальному часі, автоматично повідомляючи про відхилення або загрози. По-п'яте, чат-боти та віртуальні асистенти на основі ШІ можуть координувати завдання, нагадувати про дедлайни, аналізувати ефективність роботи співробітників і надавати рекомендації керівнику для більш точного управління віддаленими командами. Нарешті, аналітичні платформи на основі ШІ інтегрують економічні, ринкові та внутрішні дані підприємства, моделюють сценарії розвитку та допомагають керівництву вибирати оптимальні стратегії для

1. Друкер П. Ф. Практика менеджменту. Київ: Основи, 2019. 416 с.
2. Ансофф І. Стратегічне управління. Київ: Лібра, 2020. 512 с.
3. Мескон М., Альберт М., Хедоурі Ф. Основи менеджменту. Київ: Основи, 2018. 672 с.
4. Дафт Р. Менеджмент. Київ: Наш формат, 2021. 784 с.
5. Мінцберг Г. Зліт і падіння стратегічного планування. Київ: Видавництво Старого Лева, 2020. 536 с.
6. Портер М. Конкурентна стратегія. Київ: К.І.С., 2019. 432 с.
7. Файоль А. Загальне і промислове управління. Харків: Фоліо, 2018. 192 с.
8. Романюк О. Н., Ціхановська О. М. Дистанційне IT-управління підприємством. Матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні тенденції розвитку фінансових та інноваційно-інвестиційних процесів в Україні» (1-2 березня 2024 року): збірник наукових праць. Електрон. текст. дані. Вінниця, 2024. С.259-262.

УДК655.3.026.27

Савченко Ольга Михайлівна
Кандидат технічних наук, доцент
ORCID: 0000-0002-8706-7122
Національний університет «Львівська політехніка»
Інститут поліграфії та медійних технологій
Огірко Ігор Васильович
Доктор фізико-математичних наук, професор
Національний університет «Львівська політехніка»
Інститут поліграфії та медійних технологій

4.9. Конкурентна диференціація цифрових методів термотрансферу

У статті проаналізовано сублімаційний термотрансферний спосіб нанесення зображень як одну з сучасних цифрових технологій декорування виробів. Розглянуто фізико-хімічні основи процесу сублімації, технологічні етапи друкування та термоперенесення зображень, а також особливості підготовки цифрового макета. Проаналізовано матеріали, придатні для сублімаційного термотрансферу, зокрема текстильні, пластикові та деревоволокнисті матеріали з полімерним покриттям, і визначено їх вплив на якість кінцевого зображення. Ключові слова: сублімаційний термотрансфер, термоперенесення, спеціальні способи друкування, оцінювання якості, персоналізована продукція.

У сучасних умовах розвитку цифрових технологій значну увагу приділяють методам нанесення зображень, що забезпечують високу якість, довговічність та можливість персоналізації продукції. Одним із таких методів є сублімаційний термотрансферний друк, який набув широкого поширення у виробництві текстильної, сувенірної, рекламної та пакувальної продукції. Даний спосіб характеризується високою точністю кольоровідтворення, стійкістю зображення до зовнішніх впливів та відносною простотою технологічного процесу.

Актуальність дослідження сублімаційного термотрансферу зумовлена розширенням спектра матеріалів, придатних до обробки, удосконаленням обладнання та зростанням вимог до якості готових виробів. Особливо перспективним є використання цієї технології у поєднанні з іншими методами обробки, зокрема лазерним різанням і гравіюванням, для створення персоналізованих виробів із високою доданою вартістю.

НОВИЙ КУРС • WWW.NEWROUTE.ORG.UA
НАНМ УКРАЇНИ • WWW.NEWROUTE.ORG.UA/NANMU
ISCU «PROTON GLOBAL» • WWW.NEWROUTE.ORG.UA/PROTON

Наукове видання

**ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ
СУЧАСНИХ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ**

Монографія

ISBN 978-617-7886-92-0

DOI: 10.61718/mon202601

В межах І науково-практичної конференції (2026)
«Трансформація світу: минуле, сьогодення, майбутнє»
Україна, м. Харків – Румунія, м. Бухарест
26-28 січня 2026 року

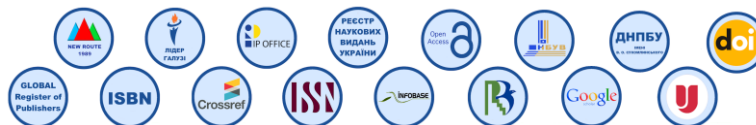
Видання змішаними мовами
Відповідальний секретар – Кучина Т. І.
Формат 60х90 1/8, А4, гарнітура «Times New Roman»
Авторські аркуші – 32,5

Creative Commons Attribution License CC BY

**ОБИРАЙТЕ ПЕРШИХ!
ДОВІРЯЙТЕ СПРАВЖНІМ!
ЦІНУЙТЕ УНІКАЛЬНІСТЬ!**

Видавець СГ НТМ «Новий курс»
Наукова установа
Пр. Перемоги, 77, оф. 179, м. Харків, 61174, Україна
Тел.: +380500301905, +380962250903
Telegram, Viber: +380970440309
www.newroute.org.ua, info@newroute.org.ua

Свідectво про внесення суб'єкта видавничої справи до
Державного реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів
видавничої продукції ДК № 8013 від 22.11.2023
Зареєстровано у Global Register of Publishers
Зареєстровано у Crossref із власним префіксом 10.61718

Прислудуйтесь

Підписка <http://surl.li/vvfqkp>
Фейсбук-сторінка www.facebook.com/newroute1989
Телеграм <https://t.me/newroute1989>
Інстаграм www.instagram.com/newroute1989
Вайбер <http://surl.li/nbtqz>
Фейсбук-група www.facebook.com/groups/secnr

Будемо раді подальшій співпраці!